Ut liqt ex testimonio Sacræ Paginæ — qd enī in ea natum ē de Spū Sancto ē. =

Ergo Auctoritate P. Aug. et Antonini Sti illos Sanctos PP. dicē nolle qd Xpus Dnus sdm generōem temporalem; nullum habuisse in terris Patrem qd ē certissimum: n̄ vo negant, qd concursus Patris fuisse Suppletus ab Spū Sancto. =

Et qr ab Xpto æterna generaōis D. Vbi, in q dicunt Comr PP. æternum Patrem fuisse simul Patrem et Matrem Divini Vbi. ut videre ē apud S. L. nº 258. Unde sicut ad Divinam generaoem n̄ concurrit alia Mater, sed Pater æternus ē simul Pater et Mater, qa utriusq munus pot præstare. ita simul ad generoem temporalem Xpi Dni in stitit concursum alicuius Patris, sed Sanctissima Virgo fuit simul Pater et Mater temporaliter, et hoc ut n̄ negabit qd Spus Sanc. Suppleverit concursum Viri. =

Addit P. S. L. et bene, qd si negamus qd Sanct. Virgo in obitum pstiterit concursū Patris et Matris adhuc dicendum ē hunc concursum eē eiusd spei c concursu aliar Matrē: et rao ē qa hic concursus primum eiusd spei et istum solo eiusd spei, sicut sunt concursus ceterar Matrē. =

Quær 2º. si relaō filiaōis Xpi Dni sit eiusd spei c aliis filiaōibus creatis? Contra resolutionem dicendum ē quod in Xpo Dno dari duplicem filiaōem, alteram Divinam, q ē relaō increata Divini Vbi q refertr ad Patrem æternum, alteram temporalem et creatam q fundatr in ... generina, p qm ad Matrem Sanct. refertr, et hanc sunt Thōistæ eē re-

Relatiem rōis. Sed maioris Claritatis gratia

Dicendum 1°. Xpus Dnus n. refertr ad Beatissimam Virginem p Relationem increatam q. Vbi. Pr. qa Generaō Diva n. ē raō ut Xpus referatur ad Deiparam, sd. solū ad Aeternum Patrem, a q. Verbum ē genitum. Pr. 2°. qa Generaō Xpi temporalis ē longe dirsa a Generaē aeterna Verbi: g. utraque Generaō fundat Relationes dirsas.

Pr. 2°. qa Generaō Diva solū ēpetit Xpo, stantē qd Deus ē, et n. q. hō: at u° q. Deus stantē solū het Patrem et n. Matrem; et q. hō solū het Matrem, et n. Patrem: ad quod dirsa sit Relatio Filiationis Divae et temporalis. nam p temporalem refertur ad solam Matrem, p Divinam vo. ad solum Aeternum Patrem.

Inst. Relatio Diva stat Xpm genitum a Bēa Virgine: g. eam referet ad Beatam Virginem. Pr. nqt. etiam qa Subsistia Diva solū ēstat in na creata, adeo ēstaret ipsa Subsistia si ibi adesset: at u° Subsistia huma solū stiaret nam creatam, et n. eam referret ad Matrem.

Resp. Subsistia Divi Vbi ē Relatio: g.° n. solū stat, sd. et refert Xpum Dnum ad Beatam Virg. Pr. nqt. etiam qa illa Relatio increata n. ē ad Matrem temporalem, sd. ad aeternum Patrem, a q. Filius aeternus fuit genitus, et stitutus in rōe Filii p talem Subsistiam Relativam.

Vrgs. illa Subsistia n. solū ē Relaō, sd. et Filiaō: g.° p illam refert Xpus ad Virginem. Pr. illam Filiationem ēē Divinam et n. creatam: Xpus en. solū accepit

Filiationem creatam a B.ma Virgine et non increatam, quia est illa Subsistentia relativa, quae omnino debet referri ad aeternum Patrem, a quo talem Filiationem divinam accepit. Et probatur, quia si Spiritus Sanctus incarnaretur in Beatissima Virgine, esset ipse illam virtute tanquam Matrem, atque Christus Dominus erit: et in talis Subsistentia Spiritus Sancti non erat Filiatio divina, sicut est Subsistentia Verbi.

Resolutio 2a. Christus Dominus quatenus homo est fundat relationem realem ad Sanctissimam Deiparam. Ita S. Thomas et Durando et utroque Suarez. Probatur quia in Christo Domino dantur omnia requisita ad fundandum realem relationem Filii ad Virg. et ideo hoc quia imprimis Christus Dominus est extremum aptum ad fundandum relationem divinae similitudinis: ergo et relationem Filiationis creatae. Deinde fundamentum remotum est ipsa actio realis humana accepta a Deipara Sanctissima. Praeterea fundamentum proximum est illa generatio passiva realis unionis physicae quae recepta fuit in humanitate Christi Domini. Deinde terminus est ipsa Beata Virgo realiter existens: ergo talis Filiatio habet omnia requisita ut sit realis. Et quia relatio maternitatis in Deipara est realis: ergo et relatio Filiationis in Christo Domino.

Contrariam sententiam tenet D. Thomas, Bonaventura et ... quia ... 1o. Subiectum Filiationis in Christo Domino est illius persona. Sed persona divina non est capax fundandi relationem realem: ergo Filiatio Christi Domini debet esse rationis. Respondeo negando majorem, quia relatio Filiationis creatae in Christo Domino debet fundari in natura humana subsistente in Persona divina.

Resp. Filiatio divina non fundatur in natura divina sed in Persona Verbi: ergo et Filiatio creata. Respondeo negando etiam

divina ratio est quia Filiatio divina est realiter producta a Patre et non natura divina; quia in illa Persona de Christo, scilicet Verbi debet fundari divina Filiatio relatio, et non in natura divina, quae nec est ratio producendi, nec est producta: at vero natura humana est quae est realiter producta a Virgine in Christo Domino, et non Persona divina, et ideo in illa humana, et non in Persona divina debet fundari relatio filiationis creatae. Excedunt quia in divinis Filiatio est ipsa Persona et ideo eam debet dici, quae ratio non militat in rebus creatis. =

Urg. ex eo Christus Dominus non est capax Filiationis adoptivae, quia Filiatio adoptiva sequitur Personam; sed vero Persona divina non sit extranea, ideo non dicitur Filius adoptivus Dei: ergo etiam Filiatio sequitur Personam. Respondetur negando etiam, quia Filiatio adoptiva est libera et ideo potest fundari immediate in Persona: at vero Filiatio naturalis est naturalis, ideo quae resultat immediate ex suo fundamento quod est illa acceptata per generationem a Beata Virgine =

Inst. Filiatio adoptiva est libera: ergo illa humana Christi Domini potuit adoptari. Respondetur negando etiam, quia adoptio tunc fit quando gratia non est debita naturae: at vero gratia erat naturae debita humanitati Christi Domini ex unione hypostatica ad Personam Verbi, et consequenter non poterat Christus esse Filius adoptivus. =

Urg. 2o si Filiatio Christi Domini erga Beatam Virg. fundatur in humanitate sequitur quod si humanitas dimitteretur a Divino Verbo, et resultaret propria subsistentia naturalis adhuc illa humanitas diceretur Filius Beatae Virg.: sed hoc non est dicendum: ergo nec illud ex quo sequitur. Respondetur negando minorem, adhuc enim in tali hypothesi deberet permanere eadem relatio filiationis quae dabatur in Christo Domino, quae perseveraret id subiectum fundamentum et terminus ipsius relationis. =

520

Sicut Virgo Sanctissima n̄ genuit
talem hoīem: qᵃ illa n̄ poterat hēre talem Redem-
ptorem ad Reparam: ꝓ ipsi aūs qa re ua Sancti-
ssima Virgo genuerat talem hoīem ǽternus genuit Vni-
onem physicam cum illius per q Vnio fit Supposito ꝓtere-
nitat: et sic talis hō ante n̄ erat dictus a Xp̄o ǽter-
nus hic hō maxē in ꝓpe illius q dolent Decreta Iustia-
tia n̄ multiplicare ad multiplicitem Suppositi sed tm̄
Nē: sic Nā Diva Subsistens in tribus Suppositis n̄ est
Vnus Deus sed tres Dii.=

Infˢ: qᵒ si Pater Æternus assume-
ret humitem qm̄ illam demitteret Pater diceretr Fili-
us Sanctissimæ Virg. ꝓ illis illaōem: Pater diceretr
Filius Sanctissimæ Virg. q Pater ē, nō, q hūi hō ē ipso
illaōem. Et rao huius ē qa generaō Virg. nullo mō
fuit data ad nām humanam in sensu Paternite sed
tm̄ Filiaōe Divā. illa uᵒ denoiant Subsistam q sub
sibi meate tranit ad illam: hoc ē ad nam Subsistentem
in tali Subsistia. Genitis uᵒ generilia Sanctissimæ Virg.
nullo mō nec meate data fuit ad humitem subsisten-
tem in Paternite sed ad nam Subsistentem in Filiaōe
hoc in Subsistia Divi Vbi.=

Et explicatr ab exẽplo qa et in eo
eventu Pr Æternus n̄ diceretr Redemptor sī assume-
ret humitem demissam a Divo Vbō qa ab Redempto-
ris sit exercita fuit ab humite Subsistente in Divo
Vbō: qᵒ sit ~~...~~.=

Quær 3º ꝑ Relao Maternitis Sanc-
tissimæ Virg. erga Xp̄um Dnum adhuc in Cælo perse-
veret, et sit Relao Filiaōis in Xp̄o erga Sanc-

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

Matrem. Rº affir. 2 utroq Maria. Pr 1º qa Xº Dom
et B. Sanctissa perseverant in sta gloria adhuc denominatur
illa Mater, et Xpus Dnus ejus Filius: 2 utrumque
extremum sit coexistat: gº adhuc in Cælo perseverat
utraq Relatio.

Pr 2º qa ut perseveret Relatio Materni
tis et Filiationis n. e necessarium qt perseveret id fundamentum
proximum, idest actio generativa et Patet qa transacta
actione generativa adhuc Dnus dicitur Pater Sancti et e 2ª:
gº et in Cælo n. detur actio generativa Matris, adhuc pot dari
vera Relatio Maternitatis et Filiationis. Rº qa in Cælo
adhuc existit eadem ratio referendi nimirum id esse humanum in
Xpo Dno acceptum a Beatissa Virg: gº etc.

Obst 1º tales Relationes extinctæ
fuere in triduo mortis Xpi Dni, siquidem n. existebat am-
plius unum extremum nimirum Xpus Dnus: gº tales Relationes
in Resurrectione n. potuerunt redire et consequenter neque
in Cælo perseverant. Rº neg. Atiam qa in Resurrectione
Xpi Dni redivit idem totum et fundum tempe illa trid.
humana accepta p generationem a Sanctissa Virge: gº et re-
divit eadem Relatio.

Obst 2º et rediret eadem humana ma-
ternitatis, redivit tn. grata divina esse unita p novam actionem
miraculosam q n. dependet a Bea Virge a q tm producta
fuit Unio p actionem naturalem generativam: gº actione n. redivit
eadem Relatio, siquidem variatum e fundamentum proximum. Rº 1º
pot redire eandem Relationem nº p miraculum, sicut potuit
redire eadem Unio nº miraculose ad speciale privilegium
Sanctissimæ Virginis: nam poterat et redire eadem actio nº
in Resurrectione, q sit esset singularis q ad meum et ma

Et natis in Instate. Ad 2º. qe redire eand Relōem Maternitis in Spē Sigt redict id quo et functum q-fio ē Da huma accepta a Virge Sanctissa. =

Obes 1º. ut Servent Relas Matris n' ie narium qd pservet id functum ptum die eas do generiua Id dat ē qd Servens iij ēē in sro: et pēt in Sa Sgnis, q Servata a Deo adhuc het Relōem ad Sp-nem a q fuit pducta, et it intit in si generie hu-mana nam ts perent fo generiua, cq pservat Rela-num prdsit suos et extremum. =

Obes 2º. et alios Filios et Ma-tres vere Servare suas Relōes in Patria post Resur-rectem propter rōes assignatas. Obes 3º. Relōem Ma-ternitis n' frāi pati ad Sustiam, sed ad Vniōem phy-sicam. et ideo Sanctissa Virgine fuit uerissa Xpi Ma-ter qa pduxit Vniōem physicam q dat ē ad denoiaōem vere generaōis et Maternitis. =

~~Supponendum ē ille~~

SEC. V.

De Relōibus Mensuræ & Mensurati.

Supponendum ē Mensuram n' sumi hic qntive et Extensive sed sat ēē qdam vim qm het obtum ut mensuret et sig-tizet aliqm poam ita ut hac nihil amplius extendas qm ad tale obtum, p qd efficiatr mensuraōi et sic obtum dictr Mensura pōa ud mensuratum, sigt p hanc mensuraōi obiectum. =

Quaer. igr. 1°. an Relões ~~...~~ obiecti ad
potam sint reales. ~~...~~ ; A. [illegible] Ovi. et aliis R. R.
Pr. 1°. qa tales relões fundantr in capacite positiva quam
obtum het ad potam ut alibi probavimus: sed qm fundtum
[illegible] e reale et relao resultans e realis: g° ~~...~~ :=

Pr. 2°. qa obtum e ea realr existens
[illegible] [illegible]: sed ois ea realis fundat relõem realem ad effe-
ctum: g° ~~...~~. Hae [illegible] pbao n mihi videtr clarius [illegible]
mir. =

Pre melius pbtr 1°. qa ea refertr rea-
liter ad suam tamqm ad suam mensuram et e [illegible] et hoc n
[illegible] transcendentalr, sed et p relõem realem [illegible]. Pr.
2°. qa [illegible] et hent relõem realem ad potam et [illegible] ad
[illegible] p q. mensuratr: g° sic obtum ad potam =

Oppositam sntam tenet M. S. [illegible]
[illegible], [illegible], Hurt. et alii qs legr [illegible] n°. 274.
[illegible] Arg. 1°. obtum n ordatr realr ad potam sed [illegible]
[illegible] [illegible] n rugnidm negivam: g° n het relõem realem.
[illegible] neg. ant. sicut obtum [illegible] se positive et realr ordatr
ad mensurandum potam. =

Arg. 2°. Deus e obtum et men-
sura creaturas, et tn n fundat relõem realem ad creaturas,
sicut ad eas n ordatr: g° ~~...~~. [illegible] Deum n fundare re-
lõem realem ad creaturas n qd defectu ordis, sed defectu ca-
pacitatis quam Deus n het ut recipiat officia realia cre-
ata, qles st relões: et ideo et in roe ea efficientis
n fundat tales relões reales, et positive influat in
creaturas qs producit: et tn ois ca creata effiva fundat re-
lões reales: g° sic [illegible] oe obtum creatum heat relõem
realem ad potam, n legr qd Deus in roe obti illam heat. =

524

Arg. 3º. sotium sæpe n. existit, v.g. fontexxgius vii notri, ut quando alterum extremum n. existit n. datr. relao realis: g.º. Rndent ali-qui sat eē qd sotium existat in ratª ut fundet relo-em realem. Sed hæc responsio n. mihi placet. Nam ex illa sequitr. qd et Pater mortuus haberet reloem pa-ternitatis ad filium, qa sic Pater existit in ratª.

Melius igr. Rdo ad argum nos n. asserere oē sotium habere reloem realem, maxime qn. illi desit aliqd. requisitum, qlia ē existentia realis, et ideo fontexxgius n. habet realem reloem ad vitium nostrum qa realiter n. existit extremum in q. debet fundari talis relao: Nos igr. asserimus qd sotium habeat realem rela-tionem ad gnam, qn. adsunt oīa requisita.

Arg. 4º. nec ca finalis, nec exem-plaris habent realem reloem ad suos effus: g.º nec so-tium, qt. sit cā mensurans et significans habebit reloem realem ad gnam. Rdo ad ans cam finalem et exem-plarem qn. n. existunt a pte n. habere reloes reales ad suos effus propter rōem eam assignatam, nec qa deficit unum requisitum ad reloem realem, qlis ē actualis ex-istentia fundi: ubi dicendum si illa causa existat a pte rei: et sic ppandum e s... in pte.

Inst. 5º. saltem reloes mensuræ et mensurati n. st. mutuæ, ex eo qd reloes mensuræ ide sotii n. sint reales: g.º etc. Rdo saltem contingens eē qn. mensura n. existit, ut sæpe contingit, et in hoc eventu et nos dicimus reloes mensuræ n. eē reales.

Quær. 2º. q. reloes mensurati ad

An mensuratum relate potentiae ad obiectum sint reales? Re-
spondeo affirmative cum ... Conimb. Suarez, Peller, et aliis quos sequitur P.
L. n° 284. Probatur 1° quia potentia realiter, et positive refertur ad
suum obiectum transcendentaliter: ergo in hoc vi [illegible] fundat Relationem
realem praedicamentalem. Probatur 2° quia effectus habet realem
Relationem ad suam causam: ergo etiam potentia et [illegible] vi sui [illegible]
[illegible] tanquam a [illegible]. 3° quia potentia habet omnia requi-
sita ad fundandum Relationem realem. ergo etc.

Contrariam sententiam tenet [illegible]
[illegible] Henriq. et alii, probatur quia obiicies 1°. Mensuratum
est relatum transcendens: ergo non est praedicamentale. Resp. negando consequentiam
nam in Relato transcendenti etiam potest fundari Relatio prae-
dicamentalis, ut patet in causa vi potentiae, et in [illegible] vi potentiae ... etc.

Inferes: ergo etiam Potentia Divina utpote
Relatum transcendens fundabit Relationem realem ad possibilia.
Resp. negando consequentiam: quia Divina [illegible] non desinit fundare Relationem
praedicamentalem ex eo praecise quod sit relatum transcendens, sed ex
eo quod sit divina, quae nequit mutari per adventum alicuius
creati, quod [illegible] est Relatio praedicamentalis.

Obiicies 2°. Mensuratum est [illegible] per
se ad Mensuram: ergo non eget alio vi [illegible]. Resp. negando
consequentiam, quia huiusmodi [illegible] non est in eodem genere, sed transcen-
dentali sed non diverso in genere praedicamentali. Unde potentia refertur
per se transcendentaliter ad obiectum, et praedicamentaliter, scilicet mediante per
suum [illegible].

Inferes: ergo etiam Relatio praedicamentalis utpote cre-
ata referetur ad Deum transcendentaliter per se ipsam, et praedicamentaliter
per aliam [illegible]. Resp. 1° [illegible] totum, [illegible] hoc non est
inconveniens, [illegible] diversis [illegible]. Resp. 2° negando consequentiam
quia Relatio sit [illegible] [illegible], non eget alia [illegible] ut referatur.

Sicut Unicao n̄ eget alia ut uniret etc. =

Arg. 3º qm̄ sum̄a n̄ existit n̄ resultat Relaō realis: Sꝫ obiectum aliqm̄ n̄ existit: g.º ptia nequit habere ad illum Relaōem realem. R. id etiam ptiam n̄ habere Relaōem realem ad obiectum n̄ existens ex defectu alicuius conditiōis, q. supe requirit ut resultet Relaō realis, q̄lis ē coexistentia utriusq. extremi: nos u° loquimur hic, qm̄ nulla defuerit condiōis, ut detur Relaō realis. =

Arg. 4º hae Relaōes mensurati ad Mensuram Sꝫ sunt reales, Sꝫ tanqm̄ Relaōes effectus ad suam cam efficientem: g.º debent reduci ad Relaōes q. fundantur in actiōe, et Passiōe et n̄ ptinere ad hanc 3am specm̄ mensurati ad mensuram. R. mensuram, ut obiectum duplr̄ posse considerari. 1º prout ē ca effectiva speciei, et in hoc sic fundat Relaōem ca. q. reducitur ad 2am specm̄ actiōis et Passiōis. 2º prout ē ca formalis extrinseca mensurans .... ptiam, et sic ē ca specificans et fundat Relaōem ppe ptinentem ad hanc 3am specm̄ Mensurae. Si tu illam velles reducere ad 2am specm̄, n̄ multum repugnabo. =

Arg. 5º qntas n̄ fundat Relaōem mensurae diversam a Relaōe aequalitatis, qm̄ mensuratur p̄ aliam: g.º ōe ptia pter Relaōem transcendentem ad obiectum, n̄ fundabit aliam diversam pntalem. =

R. ngt etiam, qa in qnte etiam ē Relaō mensurae qntivae atq. aequalitatis, qa ista ē pntalis et fundata in Commensuraōe positiva pprim. Sꝫ ea Relaō mensurae actualis in ptia vi obiecti ē pntalis et secunda, siqd dependet ab existentia obiecti, et ideo ista ē diversa a transcendentali q. n̄ dependet ab existentia ipsius obiecti. =

Colliges ad hanc spēm spectare relaões
potiæ, actuũ, habituum, et spēi ad obiectum, signi ad illud
significantis: quia sicut sig̃ans fundat relaõem mensuræ:
ita requirit existentia terminj ut ... ut resultet relaõ
pdicalis, et sic quando defuerit existentia alicuius extremi
... dabitur relaõ transcendentalis, et non pdicalis.

finis.

528

TRACT. VI

De Aöe & Passione.

DISP. I.

De Aöe.

SEC. I.

De existentia & defiöne Aöis.

Quær 1º. An in rer. na. dentr ~~actiões~~ distā a' priñ. Ita
assrē cōi Theologor. et Phir. Jnō. q. Lede refert, et se-
qr Ct. S. L. tractu 6º nº 3º. Pr 1º qa in rer. nā dan-
tur ca operantes ut ē manifestum: Sꝫ ca n. possunt ope-
rari, ni p actiones q. st aöes: gº ~~ens~~ ..

Pr 2º qa effus n. possunt pvenire
immē ab agentibus. gº dent pendere mediantē aliqua
acöē. Dices aüs qa ōn. pot aliqd existere hac nº ca
ē hic nº effus, qn ca illum actu pducat. sꝫ qn exis-
tit Creatr. ē Creaturae p Filius a' solo Deo Verua sr
et n. pducitr actu a' Patre: gº p aliqd distinctum a' Patre
pducitr Filius; aliter quoniam utroq. existit sꝫ causa

habet in aliqua causa: qd. evidens signum e, qd causa ana-
los sit aliqd distinctum a existentia rei, et effectus, et hoc voca-
tur actio. Ergo qa unio e dicta ad extremis unicans
a mundo: qd. sol. cola, a prio et tri =

Oppositam sententiam tenent nominales
et P. Vadingo de Incarnatione in quia prox̄imalis; pq qa
tanq 1º res ita se habet in suo fieri, atq in suo ee, sed res
p se ipsam e: qd. et p se ipsam fit. Pb ncg maij, qa fie-
ri rei e distinctum ad ee rei, ut pt in filio producto, qui se
habet ad ee, et n̄ pcedit suum fieri a Patre, licet remaneat a
solo Deo, et ideo tº productum gerit =

Prq. 2º sufficit voluntas extrinseca
Dei ut res producantur ex parte cau: qd. superflua sit actio. Pb
negt antis, et pt qa Deus ab aeterno vult producere creaturam
et tn illum ab aeterno n̄ produxit, sed in tempore appli-
cando ordinem sine signo =

Caeterea n̄ sufficit voluntas Dei ex-
trinseca, ut extrema uniantur, sed ut unio sit in re. Sed
e maxia unio et unicao dicta: qd. sit dicendum de actione.
Pbatur in nostram conclusionem procedere de effectibus physicis, qa
a cis physicis dependent, n̄ sic de effectibus moralibus, qui pen-
dent solum a sine volunt =

Prq. 3º ex hoc sequi qd Deus ut
producat, dependeat ab actione creata, sine qua negt producere effectus
creatos. Pb dicendo totum hoc en nullum e inconveniens ex
suppositione qd Deus velit producere: sicut suppositio qd Deus
velit unire extrema, eget unione, et ideo ut faciat ali-
bum =

Prq 4º optime intelligitur causa producens p suam
entitatem unicando eis eorum effectum: qd. n̄ e maxia actio

dista. Resp. negt. ans: qa pot existere sine n°. [illegible] - to - et ille ignis - B. producetur ab igne - bo - qui analogice producatur sed a ipso Deo conservetur: gl. productio analoga n. convenit omnino ab Entitate lia, sed ab Actione dicta. aliter ignis existeret cum eet in analoga productione, sicut consequenter p se ipsam produceret qd falsum ē contra experientiam. =

Obj. 5°. sufficit cā disposita in actu 1°. ut aliquid producere: gl. ab e superflua. Resp. negt. ans; qa cā disposita in actu 1°. solum attingit potens agere et n. actualiter agens. Hoc enim solum convenit ab Actione, p qm in actu 2°. redditur caūa producentem. Sicut n. sufficit qd extrema sint disposita, ut se ipsis actualiter uniantur, sed necessaria e Unio distincta, p qm actualiter uniantur talia extrema disposita. =

Obj. 6°. Exigens similiter producens in actu 2°. p solam Relationem: gl. n. valet ab dicta. Resp. ans, qa Actiones Divinae ad intra distinguuntur in Relationibus Divinis: gl. Actiones Creatae n. distinguuntur a Relationibus. Resp. negt. ans, et ad illius probationem n. valere argum a Divinis ad Creata; maxe in hoc eventu, qa in Deo nihil absolutum pot ee realiter distinctum. Cum ut productiones Divinae sint reales, et inter se et [illegible] realiter distinctae, debent consistere in gratiis relativis, qae solae in Divinis realiter distinguuntur. =

Praeterea Relationes Divinae sunt infinitae possunt habere sibi rationem Originis et referendi, qd n. habent Relationes Creatae propter suam limitationem. Deinde n. sequitur qd Actiones Creatae sint Relativae ex eo qd Divinae tales sunt: gl. neq. et qd Actiones Creatae sint Relativae ex eo qd Divinae Relativae sint. Accedit qd Deus ad Extra producit n. p Relationes Divinas, sed per Omnipotentiam actualem: gl. in actu 2°. debet producere ad Extra p Actiones absolutas. =

Aliter autem ēē tanqm̄ rōm̄ pralem dependēs in esse: qa sicut albüm reqrit tale q albedem tanqm̄ p rōm̄ pralem, ita et esse reqrit depens p illdem tanqm̄ p rōm̄ pralem: nsa hc. actio in se ē dependeia esse nr. Sui prii, ē actio p ordem ad pum. Utitur qntum dicir n. p ordem ad tūm. ē hinc per actio dicil, q ba te ter — ē intimus aur agentis qdmodo agens ē, q mediante aliqd fit — qm desptem iam explicauimus in nostra Loga. —

SEC. II.

Explicatr Aō per ordinem ad principium.

Suppono tanqm certum actiōem includere rōm̄ essialem ad suum pum sicut et essiatr rōt tūm. Qmadmum signum essiatr dicit rōm̄ ad pām sib, et significatam ē Unis ad utrumq extremum, qa sine utroq illarg n. pōt. —

Quær tr. 1°. q hac actio desinata n. dicat essialem rōm̄ ad hoc n. pum? Affirt ita M. S. C. Telez. C. Corg et alii, qs sequr C. S. L. n. 33. Or qa hac actio in indiis dependet essiatr ad hoc n. agente, aliqd sine illo, neq dinitus ēē pōt: q ~~.~~ Pr qa hac Unis dependet ab his extremis n., ē hac Vocatio ab hoc essiatis in indiiō: g. actio ~~.~~ Unde qm perit hic n. ignis, eo ipso perit illius actio productiua, et adueniat alia, v. a Deo, v. ab alio igne conseruatiua huius esse: ē sic hec actio desinata ita pendet ab hoc agente, ut neq a Deo, neq ab alio ullo agente pō-

possit pendere. –

Dices in 1.º Deum de se continere eminenter omnes creaturas, et sic posse efficere de se solo quidquid potest causa 2.ª, et consequenter illa non dependet immediate et essentialiter a ulla creatura. Sed Deum posse efficere omnes effectus reales et mediatos omnium creaturarum, quia in effectus immediatos [illegible] omnes: unde Deus potest de se producere omnes calores quos potest producere ignis, non sic omnes calefactiones, siquidem hae essentialiter et immediate dependent a suis causis creatis. –

Dices 2.º ex hoc sequi quod Deus dependeat a creatura, siquidem sine illa non potest efficere hanc numero actionem. Respondeo hoc non esse dependere proprie loquendo, neque enim Pater sic dependet [illegible] aliquid quod non potest operari sine aliquo; nam Filius non potest spirare Spiritum Sanctum sine Patre, et tamen ab illo non dependet. –

Unde creaturae non sunt dependentes a Deo ex eo quod sine illo nequeant efficere ullam actionem, sed etiam ex eo quod nullum effectum de aliis possint praestare: Deus vero ideo est independens quia de se solo potest efficere omnes actiones sine creaturis, et praestare omnes effectus mediatos quos possunt producere creaturae. Sed non potest efficere effectus immediatos quia essentialiter dependent ab ipsis creaturis: sicut Deus non dicitur dependere ab albedine ex eo quod sine illa nequeat efficere dictum album. –

Oppositam sententiam tenet P. Ferr. dicendo [illegible] quia. Argumentum 1.º effectus v.g. hic numero calor non dicit rationem essentialem ad suum [illegible]: ergo neque hic numero [illegible]. Respondeo negando [illegible] ratio est quia effectus v.g. calor non dependet immediate ab hoc igne sed mediate et consequenter: at vero [illegible] est essentialis et immediata dependentia. –

Resp. et hic n. calor dependet immediate ab hac n. actione, et hi pot fieri ab alia: qd actio nulla e. Pb. nqt Maj. qa hic n. effus n. magis dependet ab hac qm ab illa actione; nam p accidens fuit qd hic n. actio dependeret a Deo poterat eni dependi alia a q ab eo cum produceretur: At u. hic n. actio n. pot illi qe sume inde ad hoc n. qum, qa e illius qui prius ad effum. =

Inst. aliter sicut hic calor n. dependet imme ab hac actione ita hac n. actio dependet imme ab hoc pō: At oīs dependia imma e essialis: qd in utroq euentu agid e pnanendum. Pb nqt Maj. qa effus pote forundo n. dependet imme se ipso ab actione sed p eam dependet a suo pō. Unde effus n. p suam entitatem sed p eam dependet a suo pō et ab ipsa actione et sic effus n. dependet imme p se ipsum ab actione sed p ipsam actionem: At u. actio p se ipsam imme dependet a pō, et sic dependet essialiter ab illo, n. u. effus ab ipsa actione. Ista vendet R. P. L. huic instantia, sed re ua hac st. mera ista magis ad illudendum qm ad solvendum argum, qd magnam het uim. -

Quare alii ddd vendent diversam ee dependiam immediatam qm het effus ab actione ab illam qm het actio a suo pō; nam actio imme ut - qd - dependet a prio, sicut actio e effus pi immediatus ut - qd -; effus uo pductus n. dependet ab actione imme ut - qd -, et sic maior e dependia, qm het actio a pō, qm effus ab actione.

Hac solutio est ingeniosa, et n. subsistit, nam det pbare qre actio sit effus ut - qd - sui prii, n. u. ipse effus sit ut - qd - imme dependens ab actione